

[Krag.]

struktiv Politik til Krisens Bekæmpelse, ja, saa vilde meget have set anderledes ud. Og hvis man i Tide havde ført en anden Kronepolitik end den, der fra 1931 og helt frem til de første Maaneder af 1933 er blevet ført, saa vilde ogsaa meget have været anderledes.

Nu nytter det imidlertid ikke at græde over den spildte Mælk. Jeg tillod mig, da vi havde Dækningslovene og Laaneloven til Behandling forleden Dag, saaledes som jeg ogsaa har gjort det i Dag, at sige, at det, som vi fra mit Partis Side, stillet overfor Underskudsproblemet, har rejst Krav om, var dette, at vi ikke fik Dækningssspørgsmaalet løst etapevis, Skatterne uddryppet draabevis, men at man virkelig tog hele Problemet op, tog Tyren ved Hornene, og naar man fra Regeringens Side har hævdet, at dette skete, saa maa den naturlige Konsekvens deraf ogsaa for vort Vedkommende være denne, at saa er med denne Dækningslovgivnings og Laanelovgivnings Gennemførelse vor specielle Forpligtelse i Henhold til Overenskomsten til Dækning af Aarenes Underskud og den af Overenskomsten følgende Lovgivning opfyldt.

Nu hører jeg nok, at den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, siger, at vi maa for indeværende Aar vente et betydeligt Underskud. Ja, det harmonerer egentlig lidt besynderligt med den Opfattelse, som under Dækningslovenes Behandling har været den højtærede Regerings, og hvorefter det, der maatte mangle til Dækning af det Underskud, som man erkendte maatte komme, skulde tilvejebringes ved indgaaende Besparelser tilvejebragt administrativt i Løbet af indeværende Finansaar og ved den Lettelse, som man med Sikkerhed ventede vilde indtræde i Forrentningen af vor Dollargæld. Nu siger det ærede Medlem Hr. Olufson, at dette Underskud, som man altsaa forudser, maa dog dækkes. Deri har det ærede Medlem Ret, man skal betale, saa længe man kan, det har den private Pligt til, og det har ogsaa Staten. Og dette kan jo ske, siger det ærede Medlem, ved Laan, men det ærede Medlem advarer samtidig mod at gaa ret langt frem ad denne Vej, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, thi skal man basere Driften paa Laan, saa er Enden ikke fjernere end, at man kan øjne den. Jeg er altsaa ganske enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at ad den Vej bør vi ikke fare letsindigt videre frem.

Saa siger det ærede Medlem dernæst, at Skatter maa vi have vor Opmærksomhed henvendt paa. Jeg siger i denne Forbindelse, at det er vor bestemte Opfattelse, som vi ogsaa har hævdet under de Forhandlinger, der er ført om Dækningslovene, at Skattevejen gennem de Skatteforhøjelser, baade direkte og indirekte, som har fundet Sted i de senere Aar, er spærret i den nærmere Fremtid, i hvert Fald saa langt frem i Tiden, som Erhvervslivets vanskelige Kaar maatte vedvare.

Men saa bliver tilbage det tredie, som vi stærkt har peget paa gennem Aarene, som vi har holdt paa under Forhandlingerne om den afsluttede Overenskomst, og som ogsaa har fundet Udtryk i denne Overenskomst: Besparelsernes Vej skal vandre. Naar man nu erkender Nødvendigheden heraf, saa er det, jeg siger, det er uklog Tale, den højtærede Statsminister ved Lejligheder har ført ude i Landet, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. Olufson har ført her i Dag: paa Forhaand at erklære, at denne eller hin store Udgiftspost skal være tabu, ved den maa der ikke røres. I saa Henseende staar Regeringen uvægerlig fast paa Ikke-Spare-Programmet. Jeg synes, det er uforstandigt, thi een Ting er jo ganske sikker, og det er, at vi maa naa frem til Ligevægt i Statsholdningen. Vi kan ikke afslutte næste Aars Rigsdagssamling paa den Maade, vi maa afslutte den indeværende: med en storstilet Laane- og Skattepolitik ogsaa for at dække Udgifter til Driften. Derfor er Balance en tvingende Nødvendighed, og den kan ikke naas paa det Niveau, Statsudgifterne i Øjeblikket befinder sig paa. Det ærede Medlem Hr. Olufson har peget paa, at Regeringen har søgt at opnaa Besparelser paa en Række af de frie Bevillinger, og jeg skal heller ikke benægte dette, men hvorvidt disse Besparelser nu har fundet ligeligt Udtryk indenfor alle Ministerier, derom har jeg mine Tvivl; jeg er ganske paa det rene med, at Besparelserne under Landbrugsministeriet i Sammenligning med Besparelserne indenfor de andre Ministerier ikke lader noget nævneværdigt tilbage at ønske. (Olufson: Tværtimod!). Tværtimod, siger det ærede Medlem, ja, det er for saa vidt sandt nok, thi hvis man paa alle andre Omraader havde indført saa dybtgaaende Besparelser, som Landbrugsministeren har paa sit Budget med Hensyn til Støtte af en Masse af Landbrugets Foranstaltninger, tror jeg, vi var naaet videre, end vi er i Dag. (Olufson: Nej, det er det modsatte). Ja, det kan vi drøfte paa et senere Tidspunkt. Det er ogsaa rigtigt nok,